

Казки для хлопчиків

Івашко – Ведмеже Вушко

Івашко – Ведмеже Вушко

Як ото колись баби зібрались у ліс по опеньки. Ходили-ходили, коли одна баба, Кулина, та й упала у ведмедачий барліг. Прийшов ведмідь і не розірвав її, а став із нею жити. Там і жила вона аж три годи. От у єї родився син. Вона його прозвала Івашко — Ведмеже Вушко,— у його та були ведмедачі уші.

От той Івашко росте та й росте та так швидко. Виріс здоровий хлопець та й пішов світ за очима. Іде та й іде. Коли стоїть Дубовик і питає його.

— Куди ти йдеш? А він каже.

— Світ за очима.

— Ну, й я з тобою піду.

— Ну, йди!

Пішли вони вдвох. Ідуть,— коли такий чоловік із такими довгими усами, що ними він ловив рибу, і питає їх.

— Куди йдете? А вони кажуть.

— Світ за очима. А він і каже.

— Піду й я з вами!

— Ну і йди!

От вони пішли втрьох. Ідуть та її ідуть, коли убачили хатку на курячих ніжках. Вони тоді пішли у ту хату, коли там сидить такий дід старий, у його борода в аршин; він сидить у ступі, залізним товкачем поганяє, а мітлою слід замітає. Він на їх як закричить;

— Чого ви прийшли: чи биться, чи мириться?!

Вони кажуть.

— Давай биться!

От вийшов Дубовик, дід той як ухвате того Дубовика, так його і вбив та ще й голову на кілок настромив.

Тоді виходе той чоловік, що з довгими усами, биться, а той дід його як ухвате, так його і вбив та ще й голову його на кілок настромив. Тоді наприпослідку виходе биться той Іван. От той Іван як ухватиться з тим дідом,— той дід аж захрипів і каже:

— Коли ти поборов мене, то я тобі дарую усе моє добро і мою дочку бери собі заміж; і як буде тобі чого треба, то на тобі оце яйце і скажи: «Ячку, одчинись і випади»; то що тобі треба, те воно й випаде.

І той чоловік, що з ведмежими ушима, узяв те яйце, оженився з тією дівкою, а той дід скоро умер, а вони остались одні. Живуть та поживають, та добра наживають.